

kori gödör vágta, így a vázhoz tartozó koponya hiányzik, a gödörből azonban a koponya töredékein kívül további, minden bizonnyal a sírhoz tartozó mellékletek kerültek elő: egy behúzott peremű, bütyökdiszes tál, illetve egy nagyobb, gömbös testű, függőlegesen átfúrt fülű edény töredékei.

A sír rítusa és mellékletei alapján a középső rézkor időszakára datálható és beilleszthető a Ludanice kultúra ismert fővárosi lelőhelyei közé. A korszak főváros vidékén megfigyelt temetkezési szokására jellemzőek a magányos sírok – amilyen a Duna-parton feltárt sír is lehetett – esetleg néhány temetkezésből álló kis temetők.

A következő régészeti horizontot a Harangedény-Csepel-csoport kora bronzkor II. fázisára datálható telepjelenségei képviselik. A kora bronzkori települést a római kori út alatti kb. 60–70 cm vastagságú barna kultúrrétegből nagyobb mennyiségben előkerült kora bronzkori kerámia jelzi. A 2. számú kutatóárokban egy vöröses, paticsos folt alatt egy – a sárga altalajba mélyülő – kora bronzkori gödör is előkerült, nagyobb mennyiségű kerámiával és állatcsonttal.

A lelőhelyről egy a késő bronzkor végére, az urnamezős kultúra időszakára datálható turbántekercses peremtöredék is előkerült a 3. számú kutatóárok barna rétegéből. Az egyetlen töredék alapján komolyabb településtörténeti megállapítások nem tehetők, elképzelhető azonban, hogy a közelben létezhetett egy urnamezős lelőhely, a kultúra lelőhelyei ugyanis sűrűn követik egymást a békásmegyeri Duna-parton, sőt a szomszédos Hajógyári-szigeten is kerültek elő urnamezős leletek.

A római kori út alatt a terület déli részén néhány szürke, korongolt kelta kerámiatöredék került elő, és a 3. számú kutatóárokban egy mély, paticsos betöltésű gödörből kora bronzkori töredékek mellett kelta cserepek is előkerültek. Ezek egyértelműen jelzik a terület késő vaskori lakottságát, hasonlóan a békásmegyeri Duna-parton korábban előkerült kelta leletekhez.

Munkatárs: Havas Zoltán régészhallgató. A területen talajmintát vett dr. Fülek György a Szent István Egyetem munkatársa.

ZSIDI PAULA – REMÉNYI LÁSZLÓ

55. Budapest, III. Pacsirtamező utca 17.

Ró

Irodaház alapozási munkáit megelőzően végeztünk feltárást a telken (hrsz: 17797) 2002. október 2. és november 18. között. A telek Ny-i felén a tervezett egyszintes mélygarázs alapozása csak újkori rétegeket érint.

Az előző években 1997–2001 között feltárt, a limesutat Ny-ról szegélyező épületsorban álló nagy lakóház telekhatárát sikerült megfigyelnünk. A telekosztás valószínűleg már az 1. század végén kialakult, a két telek kerítése közt ekkor még sikátor húzódott. A terület mikrodomborzati viszonyai, jelentős K-Ny-i lejtése miatt

már a második század első felétől a sikátort megszüntették, s a két telket egyetlen kerítéssel választották el. A 2. század végén 3. század elején ez a kerítés kőből épült.

KIRCHHOF ANITA – MADARASSY ORSOLYA

56. Budapest, III. San Marco utca 24–26.

Ró

A telken (hrsz: 174000–174001) 2002. szeptember 19. és november 22. között folytattunk megelőző feltárást. A katonaváros nagyobb lakóházának részlete került elő, a ház K felé, a San Marco utcai úttest alatt folytatódik. A feltárt épületrészlet a 3. század első felére keltezhető, többszörös átépítés nyomaival. Az utolsó átépítések során alakították ki a fűtésrendszert, többperiódusú, egymást kiváltó praefurniumot és fűtőcsatornát sikerült megfigyelnünk.

Hasonlóan a katonaváros más pontjain mutatkozó tendenciákhoz, a városrész felhagyása után ezt a területet is temetőnek használták. Feltehetőleg az egyik parcella széle lehetett területünkön, két sírt és három állattemetkezést tártunk fel.

KIRCHHOF ANITA – MADARASSY ORSOLYA

57. Budapest, III. Selmeci utca 17.–Zápor utca 23.

Ró

2002. május 9. és május 22. között megelőző feltárásokat folytattunk a saroktelken. A telek DNy-i sarkánál a járda szintjétől számított 2,95 m mélység lesz az épülő ház alapozásának alja. A felső, újkori rétegeket gépi földmunkával, régészeti felügyelet mellett bontották el. Az alapozási sík a római réteget érintette, illetve a Ny-i oldalon részben bele is mélyült. A római réteg felületének nyesésekor, a telek Ny-i felén három késő római sír jelentkezett. A téglasírokat a római kor folyamán megbolygatták, kirabolták, a csontokat és téglákat visszadohányolták. A harmadik, szintén bolygatott sírből érmek, övcsat és egy erősen korrodálódott vastárgy került elő. Ezt a sírt valószínűleg vakolattal látták el. A többi sírből – a csontokon kívül – leletanyag nem került elő. A téglatöredékeken tabula ansata-s illetve téglalap alakú bélyegek részletei láthatók. A sírokat ÉNy-DK-i irányban tájták.

KIRCHHOF ANITA

58. Budapest, III. Selmeci utca 26.

Ró

Társasház építését tervezték a régészetileg védett telken – az aquincumi canabae területén –, ezért szükséges volt az építkezést megelőző feltárást, amelyet 2002. november 21. és 29. között végeztünk. Az épület alapozási síkja nem érintette a római kori kultúrréteget. A terület római kori beépítettségének megállapítása érdekében 1×7,20 m kutatóárkot nyitottunk, amelyben az